

UNIREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
In străinătate 300 Lei

Adresa: „UNIREA POPORULUI“, Blaaj, jud. Târnava-Mică

Director **ALEXANDRU LUPEANU-MELIN**

Primredactor **IULIU MAIOR**

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Preafericitul Părinte Pius al XI-lea

— împlinește, la 12 Februarie 1937, 15 ani de domnie —

Se împlinesc, în ziua de 12 Februarie anul acesta, cincisprezece ani, bogăți în trudă rodnică'n ogorul sfânt al bisericii Domnului, dela alegerea Preafericitului Părinte Pius al XI-lea de cap văzut al întregii creștinătăți dreptmăritoare.

Toată creștinătatea de pretutindenea, care recunoaște și venerază în persoana Lui pe Vicarul lui Hristos, îl sărbătorește cu multă reculegere și dragoste creștinească.

De aceea se cuvine, ca și noi să ne facem această datorie, ca niște fii buni sufletesți ce-i suntem, și, poposind nițel măcar cu gândul, în fața figurii sale de ales al pronicii dumnezeiești, să încercăm a-i toarce, din pozdărosul câlț al vremii, firul tare al vieții sale arzită din muncă și sfințenie.

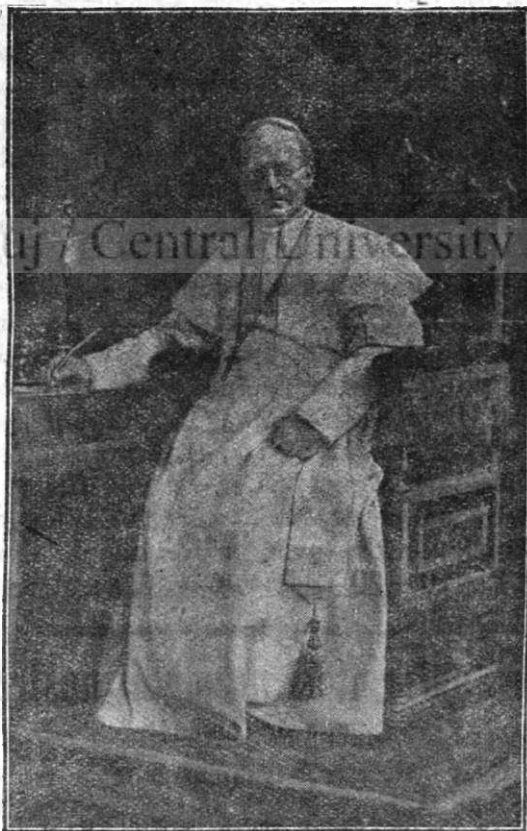
Preafericitul Părinte Pius al XI-lea s'a născut în ziua de 31 Mai anul 1857 în localitatea Desio, ce se află prin partea de miază-noapte a Italiei, în apropierea vestitului oraș Milano. Tatăl său se numia Francesco Ratti și era de meserie inginer, mamă-sa se numia Tereza Galli. Amândoi erau oameni credincioși și cu inimă bună, de aceea au ținut, ca odraslele să și-le crească'n umbra bisericii și'n dragoste față de Dumnezeu.

La botez a primit numele de Ambroziu-Damian-Achile și cele dintâi cunoștințe cărturărești le-a primit, parte'n familie, dela părinții săi, parte dela învățătorul Giuseppe Volontieri.

El a părăsit căminul părintesc și o-rășelul în care s'a născut și, și-a'ndreptat pașii, înspre alte orașe, în care avea să nvețe meșteșugul nobil și sfânt de a fi un mare apostol al Domnului. Așa a trecut El dela micul seminar »sf. Petru martirul« la seminarul »Monze« și la colegiul sf. Carol Boromeul din Milan, unde fostul său profesor de filozofie Talamoni trebuia să-și pregătească cu multă grijă lecțiile, ca să-i poată ținea piept acestui »tânăr bătrân în cumișenie«, cum îi plăcea să-l numiască Calabiano, arhiepiscopul Milanului.

Dela colegiul sf. Carol Boromeul a trecut la Seminarul cel Mare. La vârsta de 22 de ani a fost sfințit de diacon, iar arhiepiscopul Milanului l-a trimis la Roma ca să-și desăvârșească studiile, la »Colegiul lombard« și »Universitatea Gregoriană«. În 20 Decembrie anul 1879 a fost sfințit de preot în frumoasa și vestita catedrală

a Papilor numită sf. Ioan din Lateran. Au fost de față, la săvârșirea acestui mare act din viața lui, bătrânul său tată Francesco Ratti și unul dintre frații săi numit Fermo. Celea dintâi liturghii le-a slujit la



altarul bisericii sf. Carol Boromeul, unde se păstrează inima acestui mare arhiepiscop din Milano, în biserica sf. Andrei, în celula Ingerescului Stanislav Kostcka și la mormântul sfântului Petru.

Timp de trei ani cât a petrecut la Roma, a muncit cu zi cu noapte și s'a rugat, așa cum numai științii știu să se roage. Trei doctorate, în teologie, drept canonic și filozofie, i-au încoronat străfările și l-au prezentat superiorilor săi în adevărata lui valoare.

Nu peste mult s'a reîntors la Milan și s'a așternut iarăș pe muncă, tot așa de neînduplecat și de dărz, ca odinioară între zidurile reci și umede ale școalelor prin care a trecut. Acolo a fost numit profesor de teologie, iar în 1907, murind prefectul bibliotecii Ambroziane, i-a ocupat el locul.

În noul post de muncă s'a făcut vrednic de mării săi înaintași. A răscolit răfaturile prăfuite ale bibliotecii, ne mai cer-

cetate de multă vreme, și a dat la iveală o seamă de documente vechi de mare însemnătate pentru știință. În 1912 a fost chemat la Roma, unde a fost numit canonic și protonotar apostolic, apoi bibliotecar la biblioteca din Vatican, funcție pe care o ține până în 1918, când a fost trimis ca nunțiu papal, ca să reprezinte biserica în capitala Poloniei. În 1919 a fost sfințit episcop. În 1921 este chemat în Italia și numit arhiepiscop de Milan. Tot atunci a fost făcut și cardinal.

În 22 Ianuarie 1922 a murit papa Benedict al XV-lea și cardinalii l-au ales de Papă în ziua de 12 Februarie pe Achile Ratti, arhiepiscopul Milanului.

Acesta-i în puține cuvinte drumul pe care a înaintat mereu Preafericitul Părinte, decât a părăsit căminul cald al părinților săi din Desio și până când a ajuns la postul de comandă cel mai înalt aici pe pământ din biserica lui Hristos. Din 12 Februarie 1922 a început o postată nouă de muncă în ogorul Domnului, cu mult mai grea decât cea de până acum, dar deși gârbovit de ani și acum, chinuit de neîndurătoarele dureri ale boalei, nu s'a dat bătut, ci a condus până acum, ca un adevărat vicar al lui Hristos, destinele bisericii, cum puțini dintre mării săi înaintași au știut și au putut să le conducă.

Dintru'nceput gândul de căpetenie i-a fost intronarea păcii lui Hristos între popoarele lumii prea mult hărțuite de pacostea marelui războiu ce s'a abătut asupra lor, stropindu-le cu sânge și sfârticându-le carnea trupului, cu schije de obuz.

N'a uitat nici de popoarele păgâne, cari trăesc departe de biserica Domnului și și-a dat toată silința ca, trimitând în mijlocul lor preoți buni, să le vestească învățătura cea mântuitoare a evangheliei.

În sânul bisericii a ridicat la cinstea altarului o mulțime de sfinți. Și alte multe pe cari nu le mai putem înșira acum aici, a făcut Preafericitul Părinte Pius al XI-lea.

Cea mai mare faptă însă a Preafericitului Părinte dela Roma a fost împăcarea făcută cu Regele Italiei. De când Regele Italiei la 1859, în frunte cu generalul Garibaldi l-a lipsit pe Papa Pius XI, de țara în care el era stăpân și rege, și a adăugat-o Italiei, Papii dela Roma n'au mai ieșit din palatul lor numit Vatican, considerându-se prizonieri. Nici Leo XIII, nici Pius X, și nici Benedict XV n'au putut face mult dorita împăcare.

Pronia cerească i-a hărăzit această mare bucurie lui Pius XI, care, împreună cu Domnul Mussolini, au făcut această mare împăcare.

Pius XI n'a cerut teritor mult în schimb. Decât singur palatul său, Vaticanul, și catedrala Sfântului Petru. Toate celelalte pământuri le-a lăsat Regatului Italiei.

Și tocmai prin aceasta s'a dovedit că El e cel mai mare om al veacului XX fiindcă, deși a avut drept asupra aproape jumătate din pământul Italiei, a abzis de bună voie de el, dovedind prin aceasta că nu-l privește materia, că El este regele sufletelor, nu al trupurilor.

Pentru noi Români uniți cu Roma în credință, sufletul său mare a fost întotdeauna larg deschis, iar dacă bunul Dumnezeu ne-a ajutat, să avem mândrele școli ce împodobesc azi o bună parte a Blajului, apoi în mare măsură lui avem să-i mulțumim.

Gârbovit de povara anilor ce-i apasă greu umerii, căci are acum 80 în cap, muncește mereu. Iar înainte de a fi fost încercat de cruda boală ce l-a ținut atâta timp legat de pat, stătea adeseori până'n zori la masa de scris, depănându-și firul gândurilor înțelepte singur, în tăcerea nopților.

Azi, deși bolnăvicios, ține încă cu dărzenie în mâinile sale sfinte de Părinte al creștinătății, frânele năii Domnului, spre fericirea popoarelor și spre mai marea mărire a lui Dumnezeu.

Facă-i cerul parte încă de mulți ani, fiindcă biserica are mare nevoie de înțelepciunea și iscusința lui.

Intru mulți ani, Stăpâne Sfinte!

A. Teodorescu

S'a prăbușit o mașină de sburat în Cehoslovacia. Oamenii își plătesc cu multă amărăciune îndrăzneala de a ajunge stăpâni și în împărăția aierului, căci zi de zi se prăbușește câte unul din ei. Așa, în zilele acestea în Cehoslovacia a căzut o mașină de sburat, în care se aflau un căpitan, un plutonier, un sergent și încă două persoane. Căpitanul, plutonierul și sergentul au murit, iar ceilalți doi au fost numai răniți.



Câteva dintre datorințele părinților

Am arătat, în cele de mai înainte, că copilul are nevoie de sprijin sufletesc până este încă nedezvoltat, și că acest sprijin trebuie să i-l dea părinții. Până la vârsta de 6 ani trebuie ca părinții să-l stăpânească deplin pe copil. Dela anul al șaselea până la al 20-lea, avem vreme destulă să-l dedăm pe copil la libertate, ca la vârsta de 20 de ani copilul nostru să fie deplin independent, adică neatârnat de nimenea.

Și, în privința aceasta, nu putem face deosebire între băieți și fete. Nu numai băieții, ci și fetele trebuie să fie independente. Să le creștem pe fete de așa, ca să poată trăi chiar și necăsătorite. Lumea de astăzi e foarte sucită, așa că trebuie să ne așteptăm la orice rău și prin urmare și la aceea ca fetele noastre să nu-și găsească un bărbat pe placul lor, ori să nu le ceară nici un candidat de însurăție, rămânând nemăritate. Vremurile sunt grozav de grele, așadar omul trebuie să se pregătească pentru orice eventualitate.

La independență li poți deda pe copii și prin bani. Vă veți întreba, cum vine vorba asta? Iată cum. Astăzi fără bani nu poți face nimica. Asta o știu bine și copiii. Prin urmare li vei învăța cum să se poarte cu banul, mai bine zis, cum să întrebuițeze banul. Chiar de aceea li vei da copilului tău, îndată ce ajunge la anii priceperii, prilej să-și chivernisească el însuși banii. De aceea e bine ca după ce i-ai dat tot ce trebuie să-i dai: îmbrăcăminte, încălțăminte, hrană — să le mai dai și o anumită sumă de bani, care, să-i fie de cheltuială, într'o lună, pe bomboane, să zicem 2—10—20 Lei la lună. Acești bani

i-i dăm, apoi îl controlăm, foarte strict ce a făcut cu ei. Trebuie, bineînțeles, să avem răbdare multă, dacă dorim să ajungem la rezultate frumoase. Să credeți însă că se plătește să jertfească omul câteva ore la lună și pentru aceasta și astfel să dedea pe copii și cu banii.

Să nu uităm apoi că oricât de bogăți am fi, numai unora le putem da avere, ceilalți vor trebui să-și câștige ei însuși banii de lipsă pentru traiul vieții. De aceea trebuie să le dăm unora și cariere, fie că-i vom face meseriași, fie că comercianți, ori chiar funcționari ori oameni învățați. Părinții, cari au mintea întreagă, nu-și vor crește copiii ca funcționari, fiindcă aceasta înseamnă a-i omori cu foamea ori a-i face oameni de nimica. Leafa funcționarilor este astăzi de 1500—5000 Lei; adică absolut insuficientă (adecă neîndestulitoare) pentru a putea trăi. Cei mai mulți funcționari sunt chiar din cauza aceasta ori muritori de foame ori apoi oameni de nimica, cari primesc șperțuri și bacșișuri. Socotiți și D-Voastre, cum se poate trăi astăzi din 5000 Lei, când numai pentru cvartir trebuie să plătiască bietul funcționar 1500—2000 Lei. Cu ce-și îmbracă soția și copiii, de unde le dă de mâncare, cu ce plătește medicul, farmacia, și atâtea altele. Vai și amar de capul lor!

Tratează cu copiii tăi așa, cum ți-ar plăcea să trateze și alții cu tine. Prin urmare nu-i privi prea de sus, nu-i prea deda cu vorba că ei sunt mici, iar tu ești mare, și că nu tot ce au cei mari li se cuvine și celor mici. Băgați bine de seamă să nu vă păcăliți cumva!

Nu-ți rușina copiii în fața străinilor. Ție cum ți-ar cădea să pățești așa ceva! Dacă ai vre-o nemulțumire față de copilul tău, spune-i-o între patru ochi, iar dacă crezi că e nevoie, chiar rușinează-l. Nu însă în fața străinilor.

Nu-ți admira și lauda copiii! Sunt adecă o seamă de părinți cari nu știu cum să-și laude copiii și nu vorbesc decât de ei, de ți-e chiar greață să-i mai ascuți. Gândește-te, ce va face copilul acela, dacă

Foia „UNIRII POPORULUI“

Sfântă Regină

*Sfântă Regină, de daruri plină,
Lumea te chiamă într'ajutor;
Căci tu mireasă, Fiică aleasă,
Născut-ai lumii mântuitor,
Tu i ai născut mântuitor.*

*Sfântă Regină de daruri plină,
De daruri plină.*

*Ești preafrumoasă, Preagrațioasă,
Fiica și Maica lui Dumnezeu;
Frealăudată, Preanonorată
Și preatubită de Fiul tău;
Iubită ești de Fiul tău.*

*Sfântă Fecioară, spre noi coboară
Dulcea-ți privire din cer senin;
Maică aleasă, Sfântă Mireasă,
— Și ne alină amarul chin —
Alină-ne amarul chin.*

N. Lupu

Din suferințele neamului nostru

Sânge de român!

Greu a mai fost războiul care a trecut. Greu a fost pentru cei de pe fronturi, cari își vedeau moartea de zece ori în fiecare zi. Greu a fost și pentru cei rămași acasă, cu gândul departe la cei duși, cu atâtea lipsuri, greutate și asupriri neomenoase din partea stăpânitorilor străini. Toți au suferit și toți au plâns. Apăsarea silelor negre toți au simțit-o.

Dar greutatea războiului au simțit-o amar și aceia cari au fost duși de pe la casele lor în lagăre îndepărtate. Și au fost mulți aceia. Mai ales în ținuturile de lângă graniță. Nu au fost aleși. Bătrâni cu părul alb, copii nevrăstnici, femei și fete deavalmă. Și nu i-au nimerit desmierdat în drumul lor. Au fost loviți cu patul armeei, bătuiți cu palma, alungați cu biciul, hămisiți de foame, sfârticați și aproape goi. Așa au umblat din sat în sat, din oraș în oraș, la porunca celor mari.

Și — vorba vine — motivul era să li apere de dușmani și să-i ducă în siguranță. Motivul acesta era drept numai pentru unguri. Dar aceștia nu erau duși cu biciul, ei cu mașina și cu trenuri.

Geata cea mare, mânăță dinapoi, au fost români. Și câtă batjoseră au suferit aceștia, numai bunul Dumnezeu o știe.

Așa o ceată am văzut și eu când erau copil de școală. Erau români internați în școala noastră din Bistrița. Și erau mulți. Li vedeam pe ferestra, când își făceau plimbarea zilnică prin curte. Plimbare în cerc, doi câte doi, pe trecuturi de arme cu baionete. Și, să li văzui oameni bătrâni, îngârboviți de vreme, cu plute săruante pe umeri, preoți cu barbă lungă, albi, cari numai răzimați de toiag puteau umbla; femei și fete cu fața subită de foame și sufărinită, și copiii. Ei, copiii mai erau voioși și mă râdeau.

Zi de zi li vedeam și ne uitam la ei. Le-am fi vorbit eu drag, dar nu era chip să te apropii. Paza era aspră, și pedepse grele erau și pentru ei și pentru noi, în caz că vom vorbi la olaltă. Căci erau considerați ca spioni periculoși. Ce mai spioni: bătrâni neputincioși și femei flămânde!

Câte-odată se întâmpla de ne spuneau profesorii: „Măne au veniți la școală, e vreo oantă“. Bucuria noastră că avem vreme de joacă. Dar, după acele zile de vacanță erau tot mai dese și cum noi copii voiam să știm, ei bunătate i-a cuprins așa dintr'odată pe profesori, ne-am dus către școală și în aceste zile. Și ce am văzut?! La anumită distanță erau postați soldați cari păziau să nu se apropie nimeni de școală.

Ei, dar cum sunt copiii. Cum știu să

va auzi că tu-l lauzi! Oum se va făloși, cum se va ridica, asemenea unui curcan ori păun, și se va încrede! Mai fă din astfel de copii oameni de omenie, dacă mai poți!

Desvătă-i de a purta vorbele, dela o casă la alta. Asta-i lucrul cel mai urât în lume. De aceea nu vorbi de rău pe nimenea, în fața lor. Dimpotrivă, apără-l și-l scuză pe oricine.

Sunt unele clipe, ceasuri și chiar zile întregi, când te simțеști rău și ești atât de ursuz și de uricios, de nu-ți vine să vorbești cu nime. Ei bine, și copiii au astfel de zile. Dă-le deci voie și lor, să fie indispuși, nu-i certa pentru aceasta și nu le face traiul imposibil.

Părintele Iuliu

Serbarea Unirii în comuna Șona

Duminecă 24 Ianuarie — ziua aniversării Unirii Principatelor — tinerii premilitari din subcentrul Șona, sub conducerea d-lui sublocot de rezervă Gheorghe Ciulea, șeful subcentrului, au aranjat o frumoasă producție teatrală, în localul școlii primare din localitate.

După serviciul divin, în fața unui public numeros din comună, în fața tinerilor premilitari și a tineretului școlar dela Școala Primară de stat, s'a desfășurat programul serbării care a constat din: 1. Declamări de poezii patriotice; 2. Piesa „Premilitarul Dan“, jucată de premilitarii subcentrului amiatit.

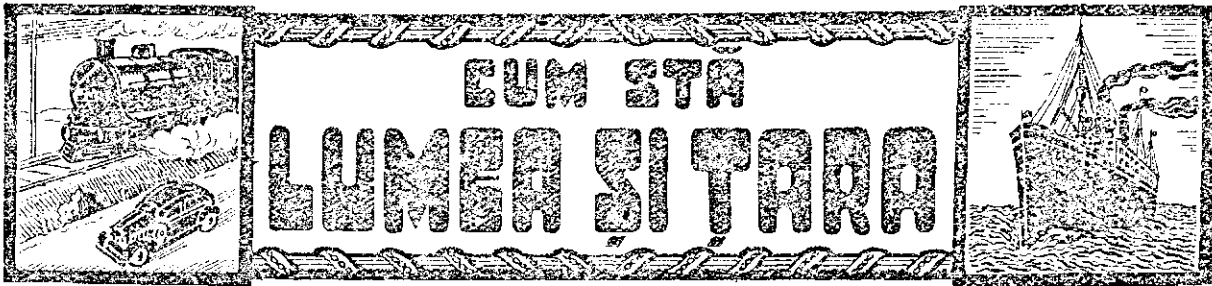
La sfârșitul serbării dl Gheorghe Ciulea într'o cuvântare arată însemnătatea zilei și datorită ce o are tineretul în ziua de azi, când dușmanii păcii caută să ne răpească din nou pământul patriei, abia desrobii.

Din șirul premilitarilor cari au jucat în piesă s'au distins: Gligor Sârb, Cristea Silvestru, Gheorghe Horșia, Petru Horșia și Valer Fedor.

Serbarea a luat sfârșit într'o înscufiețire de necesitate.

Cetiți și răspândiți

„UNIREA POPORULUI“



Cuvântarea lui Hitler

În anul acesta în ziua de 30 Ianuarie Germania întreagă a sărbătorit cu multă însuflețire împlinirea alor 4 ani de guvernare național-socialistă. Cu această ocazie parlamentul din Berlin a ținut o mareșă ședință, sub președinția lui Goering, în care i-s'au dat încă pe 4 ani puteri depline cancelarului Hitler. Acesta a rostit apoi o cuvântare, care a ținut două ore și în care a arătat, cât de mult s'a muncit în Germania în decursul celor patru ani de zile și care-i situația politică internă și externă a ei de astăzi. Poporul era adunat în număr mare pe străzile Berlinului și foarte 'nsuflețit asculta, aplaudând, vorbirea cancelarului, care se transmitea prin radio în toată Germania și în toată lumea.

Printre altele Hitler a spus atunci, că în acești 4 ani de muncă fără preget el a reușit să scape Germania din ghiarele comunismului, să dea de muncă milioanele de muncitori rămași fără de lucru, să organizeze și să întărească finanțele și armata țării adânc sdruncinate de peripețiile marelui războiu. În ce privește legăturile Germaniei cu alte țări a spus, că nu vrea să răpească bunurile nici unui popor, ori care ar fi acela, ci vrea, ca toată lumea să trăiască 'n pace și înțelegere deplină. Față de comunism a avut însă vorbe grele și a spus, că Germania socotește, ca unicul și cel mai mare dușman al păcii din lume, ca și personal al ei, comunismul, și ori unde s'ar ivi nevoia, ca să lupte în contra acestui

dușman, nu va pregeta să prindă armele 'n mâni și să lupte pentru distrugerea lui.

În ce privește apoi tratatul de pace, care a pus capăt războiului celui mare, Hitler a spus lumii întregi cu această ocazie, că retrage, odată pentru totdeauna, iscalitura Germaniei din acest tratat, care a făcut din ea, cea mai mare vinovată, pentru izbucnirea aceluia înfiorător și nemaipomenit războiu. N'a dat uitării nici o altă umilire a Germaniei, aceea de a i-se fi luat coloniile și a spus că va lupta din răsuputeri pentru ca să refacă în ochii lumii întregi onoarea terfelită pân' acum a Germaniei. A încheiat apoi această cuvântare cu vorbele: „Faceți Dumnezeu Atotputernicul să avem pace pentru ca să putem în această pace, îndeplini așa cum trebuie munca cea grea ce ne-am luat-o pe umeri ca s'o îndeplinim pentru binele poporului german“.

Vorbirea aceasta a cancelarului Hitler a fost primită și ascultată cu multă teamă de străini, fiindcă din ea se vede într'adevăr cât de puternică a ajuns azi Germania, dacă conducătorul ei vorbește fără sfială așa cum a vorbit, lumii întregi

Războiul din Spania

În Spania vântul războiului s'a pornit din nou să bată, smulgând din trupurile oamenilor rădăcina vieții. Mai multe vapoare mari de războiu s'au îndreptat spre Malaga, care este în stăpânirea roșilor cu gândul, de al tăca pe apă, în timp ce aeroplanelle

oprit, atunci vreau mai eu dsadinsul să vadă. Și așa și noi, am trecut peste câteva garduri și am ajuns la vesni cu școala. De aici se putea privi în curte.

Am văzut atunci lângă un perete câțiva români, în fața lor un pluton de soldați și lângă ei un ofițer. Și când a sunat comanda ofițerului, un roșot de arme, apoi românșii s'au prăbușit la pământ. Vezi, că așa îi apărâu stăpânitorii de dușmani.

Eram copii și nu puteam cupria de pe deplin însemnătatea acestor fapte. Mai eram și la școala ungurească, unde auzeam de atâtea ori „bűdű oláh“, și așa nu aveam nici curajul și nici de sine întreba ce înseamnă. Vedeam și noi cum mor românii închiși în școală, dar totuși nu înțelegeam. Ce au greșit, de îi impușcă? Doar îi vedeam așa de blânzi și amărâți, și așa erau de pașnici și de supuși, în toate mișcărilor lor. Cu toate acestea trebuiau să moră. Iată ce n'a putut să intre în capul nostru de copii.

Trecut-au apoi multe zile, săptămâni și luni. Mai vedeam și oameni noi aduși de departe, dar numai români. Tot su aceași suferință și aceeași durere în ochi. Și roșotul armelor l-am mai auzit de multe ori....

Odată, era într'o după amiază și aveam ora de religie. Cu o zi înainte iarăși a fost vacanță. Asum cei câțiva români cari erau la

școala ungurească, așteptam în coridorul etajului întâi pe părintele Petringel, azi protopop în Bistrița. Vine părintele și ne îndreptăm toți spre sala de dezama, unde țineam orele de religie.

Când să ajungem la ușă, o privește ne oprește în loc. Pe fereastra coridorului ce da în curte erau lipite bucați de carne, amestecate cu sânge și păr.

Noi copiii priveam fără a înțelege. Dar părintele s'a apropiat de fereastră și s'a uitat lung... Apoi ne-a spus: „Vedeți copii, acesta-i sânge de român“. Și lacrimile-i curgeau pe față când a continuat: „Să nu uitați niciodată, dragii mei, acest sânge de român“.

Ne-am dus mai aproape și noi. Da, era sânge mestecat cu bucați de ercer și păr din cap. Poate părintele ne-ar fi putut spune multe, dar nu ne-a spus. Eram copii, și copiilor nu le poți arăta întotdeauna gândul. Dar lacrimile lui au vorbit destul... Și am început a înțelege și noi pastruse mor românii: pentru că erau români.

Grozavă a trebuit să fie lovitura glonțului unguresc la acel cap de român, ca sângele și ercerul lui să zboare la fereastra dela etaj. Căci acolo era. La etajul întâi, ultima fereastră din coridor.

Ce a mai fost după aceea, nu-mi aduc prea bine aminte. O supărare tainică ne-a stăpânit în ziua aceea și în cele următoare. Și

când priviam la bieții închiși, în mintea noastră de copii ne întrebam: oare în care o să-i vie rândul la părete...

Așa a fost atunci, sub stăpânire ungurească.

Azi, când citesc prin gazete că ungarul ne cer Ardealul, fără să vreau imi zboară mintea la școala din Bistrița. Și, deși e departe și fereastra s'a spălat de mult, eu tot mai văd acel ercer și sânge. Nu l-am uitat și nu-l voi putea uita. Și mă gândesc atunci: da, vă trebuie Ardealul, să mai murdăriți eu sânge de român cine știe ce ziduri și ferrești și închișori. Dar de asta nu-ți mai avea parte.

Nu, — niciodată!

Pr. Cornel Popiu

Fapta eroică a unui preot. Vaporul „Petraekis Nomikos“ s'a aprins în largul mării, mai săptămâni trecute. Pe acel vapor se afla și preotul romano catolic olandez Hazelaar. Cu toate că vaporul ardea din greu și exploziile se țineau lanț, preotul Hazelaar a rămas pe bord, până nu au scăpat toți călătorii. Când s'a convins deplin că nu mai e nimenea pe vapor, iară vaporul deja era cuprins de flacări, abia în clipita din urmă s'a refugiat și preotul, spre marea urmăire a tuturor celor ce erau de față, în lantri.

naționaliste, încărcate cu materii explozibile, vor face să ploae sămânța morții din văzduh deasupra orașului înconjurat de trupe. Cele mai proaspete știri ne vestesc apoi, că lupta a început cu multă îndârjire de amândouă părțile și că naționaliștii câștigă mereu pământ. Pierderile sunt mari, și de o parte cât și de cealaltă, fiindcă de o parte roșii nu vreau să le scape nici o palmă de pământ, fără sânge și fără hărțuială cruntă, iar pe de altă naționaliștii vreau în ruptul capului, să ajungă, prin orice jertfe, stăpânii firești ai sfântului pământ spaniol.

Cruzimea roșilor e apoi ne mai pominit de mare față de prizonierii naționaliști, cari le cad în ghiare, fie ei ori de ce nație ar fi. Așa în zilele acestea a fost prins într-o luptă baronul german Wolfgang Ludwig de Ey-natten, care era în tabăra naționaliștilor, luptând contra roșilor, și a fost împușcat fără nici o discuție, ca și cum ai împușca un câne. Toate acestea se întâmplă pentru că lumea se nizuiește să ajungă la mai bine, dar fiindcă a greșit adevăratul drum care duce într-adevăr la ceea ce ea ar vrea să ajungă, s'a confundat în hăul răutăților.

Au fugit din Rusia de groaza foamei

La noi lucrurile nu merg tocmai așa de rău cum ni-se pare, fiindcă, har Domnului, avem aproape tot ce ne trebuie, deși ne tânguim pe la toate răspântiile. Nu tot așa însă putem zice despre alte țări și mai ales despre Rusia, țara bolșevicilor.

Acolo, față de noi, e iad în toată puterea cuvântului, căci groaza și foamea se plimbă'n străe de sărbătoare, ziua'n amiaza mare prin sate și prin târguri. Așa ne spun gazetele și mai ales așa ne spun cei ce trec, zi de zi și noapte de noapte, peste apa Nistrului dincoace la noi, printre ascuțitele șuerături ale gloanțelor imprăștiatoare de moarte, ce pornesc grăbite din țevile puștilor grănicerilor roșii, cari stau de pază pe malul râului. Și nu sunt puțini cei ce fac acest pas îndrăzneț, fugind de huzureala raiului bolșevic, ci sunt mulți, femei și bărbați de toate vârstele semn că la șubreda temelie a acestei satanice împărății, roade nelnoetat și cu mult nesăț, viermele distrugerii cel cu multe capete, pentru a o prăvăli, cât e de mare, într-o bună zi'n noroiul din care a fost clădită.

Printre proaspeții fugari, cari și-au părăsit totul și-au venit la noi în zilele acestea, sunt și doi copii frumoși, în vârstă de 12 ani, cu mișcări vioaie și cu minte ageră și scăpărătoare. Se numesc Mihail Longhin și Dumitru Leonte. De loc sunt din satul românesc Teiu din jurul Tiraspolului și sunt români, cari vorbesc o limbă moldovenească frumoasă și plăcută ca a noastră. Întrebați fiind de ce-au fugit din Rusia, unul dintre ei Mihail Longhin a răspuns:

— „Iacă cum o fost; m'am învoit cu fratele Dumitru Leonte, amândoi din clasa șasea a școlii medii din Tiraspol, să trecem Nistru la ceșlalți frați, la români. Eu am un tată pe care-l chiamă Partenie și am și mamă o cheamă Solomeia. Tata are 74 de ani, iar mama este bolnavă din ziua când șei cari

pândesc să nu se facă rugăciuni în case, au prins'o închinându-se în fața a 4 icoane. Au tăbărat pe ea 4 controlori. După șe au prăpădit icoanele, au tăbărat cu băta pe mama și de atunci boalește. Oam de vreo șese ani“.

Traiu în „răspublică“ e greu de tot. Bătrânilor neputincioși cum e tatăl meu și celor bolnăvi cum e mama, nu li-se dă de hrană din colhoz. Ne hrăneam din șeișe aducea munca fratelui nostru Filimon și sora Ana în colhoz.

Apăi, să vedeți cum se împarte hrana: pentru zile lucrate și numai șelor șe lucrează li se dă câte o jumătate de kg. de făină de orz și făină de păpușoiu, și o jumătate de kg. făină de grâu în zilele în care au lucrat. Și zilele lucrătoare pe an nu sunt decât 100 pentru fiecare.

Din șeișe au primit fratele și sora ne-am hrănit noi toți, și eu și părinții. Din toate așeste rații zilnice mai trebuia ca fratele și sora să mai scoată și economie pentru zilele nelucrătoare, când nu mai primesc nimica“.

La întrebarea că cine i-a sfătuit să fugă, fiindcă e uimitoare pilda de curaj a acestor doi pui de moldoveni, ce au îndrăznit să'nfrunte atât gerul iernii ce crăpa pietrele de aspru ce a fost când au trecut ei, cât și urgia soldaților bolșevici, cari dacă i-ar fi prins, i-ar fi trăznit cu câte un glonte'n piept ori în cap, rostogolindu-i în zapadă și îndreptându-le pașii nu spre izbăvitoarea țară românească, ci spre împărăția tăcută a umbrelor morții, acelaș copil a răspuns:

„Când controlul satului trecea înainte de miez de noapte pe sub ferestre, bătrânul meu tată ne povestea cum erau vremurile și traiul înainte de comuniști. Și ca să ne facă să înțelegem, ne spunea astfel:

— Vedeți dincolo peste Nistru? se întinde acum țara românească. Acolo nu se muncește atâta. Acolo nu ești biciuit și hulit și acolo se mănâncă. Se mănâncă din belșug. Să tot muncești, să tot economisești și alta este viața. Nu ca aici. Acolo nu ți-se măsoară pânea și acolo poți mânca carne cât vrei. Brațe de muncă să ai numai.

— Și iacă, azi așa, mâine așa, m'am înțeles cu fratele Dumitru, din aceeași clasă cu mine.

Nu ne-au povățuit părinții. Nu, ferit-a Domnul Gândul ista ne-o venit nouă în ziua în care am încercat Nistrul înghețat. N'am spus nimănui nimica.

Hotărât, am coborât la malul apei, și, ca nu care cumva să ne prindă, am înodat amândoi batistele.

Am făcut așa, fiindcă așa-i obiceiul la noi: de nu vrei să te prinzi careva, inozi batista, sau băierul pantalonului, inozi ceva. Așa am făcut noi adesea când am sărit peste gardul colhozului furând nucile, din care aveau hodină la mâncare numai controlorii.

Și iacă obiceiul e bun. Iacă nu ne-au prins nici moscalii noștri și nici ai voștri. Am spus tot adevărul“.

Da, au spus tot adevărul acești copii ce au luat luman'n cap, ca să poată trăi, și câți n'or fi ca aceștia în Rusia lui Stalin? Numai Dumnezeu știe. Fapt e că acolo niște vișători nebuni, cre-

zând că pot mai mult decât Dumnezeu — căci au vrut să facă mintea și cu puterile lor din Rusia rai pământesc în care omul să aibă ce-i dorește nesățioasă-i inimă — au dus trus viața unor milioane de oameni o țară 'ntreagă din bogată și îndestulată ce a fost odată, acum au adus la sapă de lemn.

Întâlnire șoadă între tată și fiu după 20 de ani

Zilele trecute directorul pensionar al unui spital cu numele Emeric Barba, în vârstă de 65 ani, a sosit la Budapesta cu trenul și a teptat pe drum un tramvai ca să meargă la un birou din altă parte a orașului, când în ceartă cu un tânăr care i-s'a părut că pră obraznis se imbulzește la tramvai. Se mârșă deci și-i dă două palme și apoi îi vără în buzunar un bilet de vizită cu observația: „Stau la dispoziție oricând“, ecace înscam că dacă îl provoacă, duslează bucuros cu el.

Vărandu-și tânărul mâna în buzunar, să vadă, cu cine are de lucru, observă, spre marea lui mirare, că pe bilet e scris acelaș nume pe care-l poartă și el, adică tot Emeric Barba. Atunci se prezintă și-i spune: „Eu m'numesc tot Emeric Barba și cred că sun fiul D. Voastră“.

Bătrânul stă, îl privește îndelungat, și p' urmă-i zice: „Se poate, pentru că iată ce m'pătit. Înainte cu 20 de ani, când eram căpitan la infanterie, am aflat pe fosta mea soție în tovărășia unui tânăr pe stradă. Iute la mână cum am fost întotdeauna, mi-am scos imediat sabia și, dacă nu o lua la fugă tânărul din buzără vreme, îl ciocăream cu siguranță. În schimb în aceeaș vreme am început numai decât proces de divorț. Dacă mama D. Tale are această poveste, tu ești fiul meu, care pe atunci er de un an și jumătate!“

Tânărul i-a căzut, cu lacrimi în ochi, în brațe și i-a povestit, cum a trăit de greu m' m'aa în acești 20 de ani din urmă, cosându-l tora, și astfel susținându-l și pe el.

Portarea aceasta a fiului său l-a mișcat într'atâta pe tatăl său, încât l-a prins de brațe și l-a rugat să-l conducă la mamă-sa, unde să împacat eu ea numai decât, primindu-i din nou la casă pe amândoi.

Surpări de pământ în munții Gorjului

În comuna Bibulești din jud. Gorj, care se află la o depărtare de 70 km. de Târgu Jiu, a avut loc o mare surpriză de pământ. În ziua de 1 Februarie sătenii au văzut că pământul a crăpat peste noapte în mai multe locuri în apropiere de vârful dealului pe unde ține aveau și ei așezările gospodărești. Pe la orele zece dimineșta niște bubuituri groaznice ce par'că veneau din adâncurile pământului au vârit groaza în toate inimile din sat. Fel de fel de închipuiri au început să treacă prin mintea bieților oameni. Ba oă-i sfârșitul lumii, ba că se cufundă pământul și câte altele de felul acesta. Au început urletele de groază și plânsetele nebune, de nu mai știa nimeni că ce-i. Către orele 11 vârful dealului a început, ca, încetul cu încetul, să se coboare 'n jos cu cele 7 case care erau clădite pe el, în loc să deschis o prăpastie înfiorătoare adâncă de 80 de metri. Deodată cu gospodăriile acestea s'au cufundat câteva pogoane

de vie și livezi întregi de pruni. Pagubele se uroă la 2 milioane Lei. Surpările însă nu s'au terminat încă și sătenii așteaptă ca, dintr'un moment într'altul, să pornească alte porțiuni de pământ. De aceea mulți dintre ei și-au părăsit casele, alții chiar le-au dărâmat și au plecat într'altă parte a satului, mai ferită de acest înfiorător prăpăd.

† Rozalia Muntean n. Bugner

Marți în 9 Februarie la orele 3 d. m. a avut loc în orașul nostru înmormântarea distinsei doamne Rozalia Munteanu născută Bugner, ale cărei rămășițe pământești au fost aduse în Blaj în ziua de 8 Februarie și așezate pe catafalca în catedrală.

Sinajba înmormântării a fost făcută de un sobor de preoți. A luat parte multă lume. Cuvântările au făcut Păr. canonic Gh. Dănilă în numele Preav. Capitulului metropolitan, d. dir. Alex. Lupeanu-Melin în numele Liceului de fete, iar d-na Emilia Hopârtean în numele Reuniunii femeilor române unite din Blaj.

Adormita'n Domnului s'a născut aci, în Blaj în anul 1852. Școala primară a urmat-o tot aci, la „Școala de fetițe” înființată de Mitropolitul Alex. Șterca Șulășiu în 1855.

Prima ei învățătoare a fost Ana Kosow, o nemțoaică din Brașov.

Fiind o elevă foarte distinsă, Preav. Conzistor Arhiepiscopesc din Blaj o trimite ca bursieră în Internatul Văntiere din Brașov, înființat de Ioan Malorescu pentru creșterea fetelor române.

Timpul cât a stat la Brașov, cei doi mari blăjenii Iacob Mureșianu și Gh. Barișiu o aveau în grije specială, o cercetau în institut și o duceau în familiile lor.

Timotelu Cipariu, când mergea la ședințele Academiei Române se oprea la Brașov și o cerceta.

În anul 1868 a fost numită învățătoare și e de mare însemnătate faptul acesta, fiindcă e cea dintâi învățătoare română în Blaj.

În 1872 s'a căsătorit cu profesorul Gheorghe Muntean, mai târziu directorul școlii normale de băieți și canonic.

A funcționat la școlile de fete din Blaj până în 1893, adică în total 25 ani.

A fost apoi prima prezidență a Reuniunii Femeilor Române în anul 1890.

În tot timpul vieții sale a dat dovadă, prin munca ce a depus-o în ogorul neamului, că a fost o vrednică româncă și o bună fiică a bisericii.

Fie-i țărâna ușoară!

Prinși între stoluri de ghiață. În satul Luca, din apropierea Târgului-Mureș, 21 de săteni, s'au dus într'o zi de sărbătoare, să facă ciacă consăteanului lor Tolaach, scoțind cu căruțele nisip din Mureș în fața satului Morești. Toate căruțele erau în apă, cu vitele'n hămate la ele, când deodată și pe neașteptate, au fost cuprinse de unele stoluri de ghiață, ce se scurgeau pe apa râului. Au fost niște clipe de groază nemaipomenite, și un sberlat și o învâlmășeală, ca'n iad. Au alergat săteni din toate părțile'n ajutor, totuș 8 căruțe, 3 cai, o pereche de boi și alte trei vite au fost duse de ghiață. Oamenii au scăpat toți teferi. Mâna lui Dumnezeu a fost, se vede și aci, căci prea au început oamenii noștri să-l dea uitării chiar și'n dumineci și sărbători.

Jucați cu încredere la LOTERIA DE STAT Colectura oficială Sediul Central CLUJ, Str. Reg. Maria No. 46.

ȘTIRILE SĂPTĂMÂNII



Tren răsturnat de viscol. Un viscol puternic a început să bată și în unele părți din Japonia și încă cu atâta furie, încât a reușit să răstoarne de pe șine un tren, care merge cu mare viteză. Au murit peste 30 de călători.

Un vânt cum nu s'a mai pomenit. Pe coastele Spaniei și ale Portugaliei s'a porzit să bată în săptămâna trecută un vânt cum nu s'a mai pomenit. El a smuls arborii din rădăcini, a dărâmat casele și a înecat în largul mărilor vapoarele. Ințeala lui a fost de 128 Km. pe oră și spun cei pricepuți că aceasta a fost una dintre cele mai mari ințeli din câte s'au măsurat până acum la vânturi.

Falsificatori de bani la Sibiu. Poliția orașului Sibiu a prins o bandă de falsificatori de bani. Căpetenia ei este Ioan Focșa, un vechiu oaspe al închisorilor, de loc din Rădăuți din Bucovina. Cuibul bandei a fost casa țiganului Andrei Pleșa din Cîsnădie, un sat în apropierea Sibiului. Poliția a izbutit ca pe lângă căpetenia bandei, în casa țiganului Pleșa să pună mâna și pe o mulțime de bani falși și de material de lucru.

Ucis de roata morții. Într'una din zilele acestea, în comuna Mănăstireni din județul Cluj, s'a întâmplat o mare nenorocire morarului Matiaș Gheorghe, în vârstă de 37 de ani. Acesta, fiindcă-i înghețase deabinele moara, s'a urcat pe ea, dar nenorocul, pornindu-se roata, l-a aruncat între spițele ei, omorându-l pe loc. Apa izului a mănât apoi trupul neînsuflețit al morarului, câțiva metri de parte de moară, unde l-au găsit niște săteni și l-au pescuit.

Fir de păr vândut cu 700 Lei. În Londra capitala Angliei s'a ținut mai zilele trecute o ciudată licitație, prin care s'au vândut niște lucruri, cari au aparținut pe vremuri unui vestit general numit Nelson. Lucrurile acestea au fost păstrate un timp de însuși aghiotantul generalului, dela care au trecut apoi în stăpânirea unui vestit avocat englez Birkwol, care acum le-a vândut altora prin licitație. Și anume. O limbă de argint, cu ajutorul căruia vestitul general își trăgea păpuși în picioare, a fost prețuită cu 20 Lire sterline. Două steaguri cu 150 Lire și multe alte lucruri printre cari însă cel mai scump a fost vândută o șuviță de 36 fire din părul generalului, care a costat 220 Lire sterline. În banii noștri ar veni cam 700 de Lei firul de păr.

Câți oameni au murit de gripă în Anglia. În decurs de o săptămână în Anglia au murit de gripă 1155 de oameni. Cu o săptămână înainte mai muriseră apoi, tot din cauza gripei, peste 1137 de oameni și vor mai muri încă mulți, fiindcă boala aceasta nu vrea să se despartă cu una cu două de englezi și de țara lor.

S'au prins niște hoși de trenuri. Într'un tren, care plecase, în zilele acestea, din București către Cernăuși, poliția a izbutit să prindă pe doi dintre îndrăzneții membrii ai bandei de hoși poreclită „ghilara morții”, care a vârat groaza în călătorii trenurilor noastre.

Ei se numesc Mișu Mihail zis Ghilără și Alexandru Panaitescu și după ce au fost bine strănși în chingi de poliștiți, au mărturisit, că au săvârșit până acum o mulțime de furturi, iar mijlocul prin care au putut să-și îndeplinească aceste urte fapte, a fost, nu de puține ori, cloroformul, cu ajutorul căruia adormeau pe cei ce le cădeau în ghilare și apoi în dragă voce îi descotoroseau de tot ce aveau. Poliția, odată ajunsă pe urmele bandei, își urmează cu mult zor cercetările, pentru ca să pună mâna și pe ceilalți tovarăși de hoși.

Tren atăcat cu pietrii. Trenul ce merge cu mare ințeală numit Rapidul „Ardeal” care face drumul între București și Oradea-Mare, a fost atăcat, în seara de 3 Februarie, cu pietrii de niște necunoscuți, între stațiile Sinaia și Polana Țapului, spărgându-se mai multe geamuri. A fost anunțată îngrabă poliția, dar până acum nu s'a putut descoperi nimic.

Un scriitor francez bolșevizat părăsește bolșevismul. Înainte cu câțiva ani a tăcut mare știora în lume faptul că vestitul scriitor francez André Gides s'a bolșevizat. De curând însă a apărut o carte a acestui mare scriitor în care își recunoaște greșala de a se fi făcut bolșevic, arătând toate greșelile cele mari ale bolșevismului. Iată, între altele ce spune dl André Gides: „Mă îndolesc că în vreo țară ar fi sufletul omenesc mai puțin liber, mai înfrânt, mai terorizat și mai înjugat decât în Rusia”.

Pagubele din America. Apele celor două râuri mari din America de Nord, adică ale lui Ohio și Misisipi, au început încetul cu încetul să scadă și dacă nu va mai ploua, încurând vor ajunge iar în albiile lor de dinainte de revărsare. Pagubele ce le-au făcut sunt foarte mari. Președintele Statelor-Uoite, d. Rousvelt a cerut parlamentului american să voteze 5 miliarde de dolari, pentru ca din acești bani să poată ajutama pe cei năpăstuiți de poporul îngrozitor al apelor. Cererea aceasta a președintelui a plăcut mult populației americane și din această cauză nu va rămânea neîndeplinită de parlament.

Notificare. Domnule Director, în ziarul dvs. No. 4, pag. 5 sub titlul: „Preot străpuns cu un cui în piept” au fost arătate în mod tendențios împrejurările între care s'a produs un regretabil incident între subsemnatul Lazar Cucu și preotul Ion Oniga în comuna Vad.

În virtutea art. 574 și urm. din codul penal „CAROL II” vă invit, ca pentru restabilirea adevărului, să binevoiți a publica în proximal număr al ziarului dvs. cu aceleaș caractere tipografice și în acelaș loc, unde a apărut informația de mai sus, următoarele:

Subsemnatul, Lazar Cucu din Vad, în ziua de 10 Ianuarie mă duceam către primăria comunei, unde aveam ceva de lucru. După ce am trecut cu 30—40 m. de casa unde își are sediul banca, al cărei cassier e părintele Oniga, l-am văzut pe acesta intrând la bancă, unde am o depunere de 123.000 lei. M'am întors și intrând la bancă am cerut părintelui să-mi plătească ratele cuvenite. Părintele asculta radio într'o cameră vecină și m'a ținut la ușă până la terminarea emisiunii. Eșind, eu mi-am exprimat nemulțumirea, într'un mod foarte modest — pentru că m'a ținut la ușă atâta timp. Cuvintelor mele, părintele a răspuns: „Pe aici te arunc dacă mai vii după bani” și mi-a arătat treptele. La obiecțiunea mea că vorbele de mai sus nu sunt demne de o față bisericăscă, s'a repezit la mine, m'a prins de gulerul hainei, m'a împins într'o cameră înve-

cinată, unde m'a îmbrâncit până m'a doborât jos. Eu m'am ridicat, însă dânsul s'a repezit din nou asupra mea. Văzând că nu se mai oprește, m'am prins și eu de hainele lui și așa ne-am hârțuit prin cameră până când dânsul, împiedecându-se de un coș, a căzut jos, atrăgându-mă și pe mine. În această situație, speriat și fără să-mi dau seama, am scos din buzunar un cuiu de fier, pe care îl avea din întâmplare, și l-am săgârit. N'a fost prin urmare o „îndrăzneală încercare de omor” asupra preotului Oniga, iar buna dvs. credință a fost îndusă în eroare.

Incredințat că veți binevol a publica această rectificare în scopul restabilirii adevărului, semnez: Cu toată stima, *Lazăr Cucu m. p.*

O mamă nesocotită. În casa lui Ion Ticuș din satul Cepari, nu departe de Pitești, s'a întâmplat o mare nenorocire. Nevasta lui a făcut foc bun în sobă, și fiindcă unele dintre lemnele pe care le avea erau verzi, le-a pus pe sobă ca să se încălzească și să se usuce. Iar ea a plecat pentru câteva clipe în vecini la Nicolae Sfănescu. Lemnele de pe sobă s'au uscat însă mai mult decât a trebuit, căci au luat foc și-au răspândit în casă un fum greu, care a înădușit pe cei doi copii Nicolae de 6 ani și Gheorghe de 4, care se găseau în casă. Când ulița mamă s'a întors acasă, și-a găsit odraslele moarte, din lipsa ei de negrijă, și tăciunul fumegând pe sobă.

Copil mâncat de porc. Săteanul Costică Ungureanu din Filloara din jud. Neamț a coborât dela pădure cu un butuc de brad, pe care-l trăsesse după el până la un loc, dar din cauza drumului, ne mai putându-l duce singur, a dat fuga acasă și a chemat și pe nevastă-sa ca să-l ajute. Aceasta a înecat ușa casei și, lăsând pe pat o troacă în care-i dormea un copilăș de trei luni, a plecat să-l ajute bărbatului să tragă lemnul. În casă însă bleșii oamenii mai șineau și un purcel, fiindcă în cotețul, care nu era de nici o treabă, ar fi murit de frig. Când s'au întors însă acasă, părinții au văzut cu groază cum purcelul care se sulse pe pat rupea cu gura din obraji copilului. După câteva ore de chin sârmanul copilăș a murit.

Agrul din Holod în comuna Mociar j. Bihor

Membrii Agrului din Holod și jur au ținut în ziua de 17 Ian. cea dintâi ședință a cercului agrar, în anul acesta, în comuna Mociar jud. Bihor, sub conducerea președintelui Alexandru Văcărescu.

Ședința s'a deschis prin cuvântarea „Nădejdea în Dumnezeu” rostită de președinte, după care au urmat câteva puncte corale cântate de tineret, sub conducerea învățătorului director din loc. Frumoasele melodii ale cântărilor au mișcat inimile sătenilor, cari le-au ascultat, iar cuvântarea d. Ștefan Popa despre „Primejdia comunismului” le-a întărit sufletul în credința în Dumnezeu și în dragostea de neam. N'au fost mai pe jos nici drăgălașele jocuri ale copilășilor de școală, scaduse de învățătoarea Florica Butsa, fiindcă au întipărit zâmbatul chiar și pe fețele cele mai încernate ale privitorilor. După jocuri, s'au rostit câteva poezii, de către băieții de școală, precum și un monolog „Țiganul deputat” și un dialog „Extrasul Țiganului”, cari au stârnit hohote de râs în mulțime, iar săteanul Ioan Dărăban din Viatini, proaspăt întors dela poștii, le-a vorbit confrăților săi despre „Pocății și combaterea lor”.

Ședința s'a încheiat prin cuvântarea pă-

rintelui Eugen Pantea, care cu vorbe aluse și pline de înțelepciune creștină le-a mulțumit tuturor pentru munca ce-au săvârșit-o pentru binele bisericii și al neamului, ca membrii harnici ai „cercului agrar din Holod și jur”.

Correspondent



Pământul roditor

Materiile putrede din pământ. Pământul format numai din sfărâmături nu e bun. Pentruca acest pământ să fie roditor, trebuie să cuprindă și *materii putrede*. Acestea materii putrede din pământ, învățații le numesc *humus*.

Insemnătatea humusului pentru pământ e foarte mare. Învățatul *Albrecht Thaer*, pe la începutul veacului al XIX, credea că humusul e singura hrană pentru plante.

Mai târziu, un alt învățat, anume *Justus Liebig*, spune că, rămășițele de plante și animale, ajungând în pământ, trec prin tot felul de schimbări, formându-se din ele humus.

La formarea humusului din pământ lucrează foarte mult micile viețuitoare cari se găsesc în pământ.

Acestea mici viețuitoare — *micro-organisme*, cum le spun învățații — atacă rămășițele de plante și animale cari ajung în pământ și le descompun. Lucrearea lor începe deodată cu sfărâmarea păturilor pământului. De pildă pe o stâncă umbră și umedă se găsește o adevărată pădure de plante mici, mărunte cum e verzeala copacilor. Rămășițele acestor plante, în cursul vremii, se amestecă cu sfărâmurile prăfoase ale stâncii și formează pe suprafața ei un strat subțire de humus, care după mai multă vreme tot sporește așa că se pot prinde în el și *Hicent* și *mușchi*. Aceștia la rândul lor încă lasă rămășițe și mai multe, cari iarăși amestecându-se cu sfărâmurile de pământ, îngroașă și mai tare stratul de humus, dând puțința să prindă în el rădăcini alte plante mai mari și mai dezvoltate.

De aici înainte formarea humusului e mai ușoară și lucrează pentru el o mulțime de gândaci, furnici și viermi mai ales râme, cari mănâncă și mămuțese celea mai multe rămășițe de plante și animale. Mai cu seamă râmele mănâncă multe frunze, și dau afară mari cantități de resturi, cari sporesc humusul din pământ. Se spune că într'un hectar de pajiste reavănă se găsesc până la 1000 kgr. de râme, cari în fiecare an formează cantități însemnate de humus.

Frunzele căzute de pe copaci, încă încep să putrezească, acoperindu-se cu o mulțime de ciuperci și mușegiuiri cari le descompun și le schimbă în humus.

Cantitatea și felul humusului pe care îl conțin diferitele straturi ale pământului, nu este în tot locul pe o formă.

În ținuturile mai uscate, unde sunt

și călduri mari, humus se formează mai puțin, căci rămășițele de plante și animale se distrug aproape cu totul.

În ținuturile cu umezeală și căldură mai scăzută, mai potrivită, descompunerea rămășițelor de plante și animale se face mai pe încetul, așa că mare parte din ele se adăogă pământului sub formă de humus.

Pentruca micile viețuitoare, cari ajută la formarea humusului să poată lucra și să se poată dezvolta, au nevoie de căldură potrivită, de apă și de aer.

La frig ele nu se pot dezvolta și nu pot de loc să lucreze pentru formarea humusului.

La căldură mai mare de 60° lucrearea lor iarăși încetează.

Lipsa de apă încă împiedică formarea humusului, căci micile viețuitoare nu pot să lucreze. Asemenea și apa prea multă, încă le strică. În ținuturile cu apă prea multă în loc de humus se formează straturi de turbă.

Aerul încă le ajută să poată lucra. Cu cât pământul e mai afânat, cu atât aerul poate mai ușor să-l străbată și să ajute micilor viețuitoare să lucreze la formarea humusului din pământ.

Ion Popu-Câmpănu

Cine are cea mai bună vacă de lapte din țara noastră

După cum se știe anul trecut, Ministerul de agricultură a organizat un concurs pentru cele mai bune vaci de lapte. Premiile cari s'au acordat au fost mari, iar norocul l-a avut un sătean din Mediaș cu numele Stelian Dăianu, a cărui vacă a dat, în decurs de 302 zile, 8.991,9 litri de lapte. Acest concurs s'a ținut în întreaga țară sub controlul doctorilor veterinari din circumscripția fiecărei regiuni.

Pentru a continua acest început bun, dl ministru al agriculturii, Vasile P. Sassu, a aprobat un nou concurs, pentru premiile iarăși a celei mai bune vaci de lapte din România.

Comitetul însărcinat, cu concursul acesta, a hotărât să se dea premii, împărțite după rasa vitelor.

Astfel din grupa întâi vor face parte vitele de rasa „Simmental și Pinzgau”. Premiile sunt: I. 20.000 lei; II. 12.000 lei; III. IV. 5000 lei.

Din grupa doua sunt cele de rasă Schwyz, cu premiile: I. 15.000 lei; II. 8000 lei; III. 5000 lei; IV. 3000 lei, și în sfârșit grupa a treia, din care fac parte vitele de munte sau de stepă, deasemenea cu premiile: I. 10.000 lei; II. 6000 lei; III. 4000 lei și IV. 2000 lei.

Concursul însă ce se va organiza anul acesta are o latură nouă. Anume, că pe lângă premiile văzute mai sus, cea mai bună vacă de lapte, indiferent de rasă, va primi un adaus de 20.000, așa că, proprietarul unei vaci de rasa Simmental sau Pinzgau va avea norocul să ia un premiu de 40.000 lei, iar dacă este Swyz sau roșie, 35.000 lei și 30.000 dacă este de munte sau de stepă.

Pentru a putea participa la acest al doilea concurs pentru alegerea celei mai bune vaci de lapte din România, este nevoie ca doritorii să se înscrie, până la 15 Martie, la Institutul Național Zootehnic din

București. Controlul vacilor va începe la 1 Maiu și va ține un an de zile. Pentru acest control se plătește o taxă de 200 lei.

Am ținut să aducem la cunoștința cititorilor noștri acest concurs, organizat de Institutul Național Zootehnic cu aprobarea ministerului de agricultură, pentru a avea timpul trebuincios toți doritorii de a participa. Premiile mari ce se vor acorda, desigur vor da puțința ca rasa cât și îngrijirea vitelor să se facă din ce în ce mai bine. În modul acesta vom putea ajunge a avea, alături de alte țări, vite de rasă bună, vite ce vor fi căutate și bine prețuite la vânzare.

Oredem, că acest concurs va da un nou avânt crescătorilor de vite, gândindu-se fiecare că are puțința de a câștiga, cel puțin unul din cele 12 premii fixate de comitetul concursului.

Dorim ca premiul întâi pe care l-a câștigat săteanul Stelian Dăianu din Mediaș, să-l câștige cât mai mulți, mai ales că premiile sunt mai multe și mai mari.

Olimpiu I. Barna

Cum se pot derege mâncările arse

Cratița în care s'a ars mâncarea o luăm dela foc și o așezăm într'o altă cratiță mai mare, în care se află apă rece. Cratița arsă o acoperim apoi cu o pătură, ale cărei patru colțuri să atârne în apa rece din cratița cea mare. După zece minute mâncarea arsă s'a dres de apă că se poate mânca.

Nr. 700—1937.

Concurs la ajutoare

Publicăm concurs cu termenul de 1 Martie 1937 pentru împărțirea următoarelor ajutoare destinate tinerilor, cari studiază la diferite școli:

I. Din fundațiunea Alexandru Sterca Șuluțu.

1. Șase (6) ajutoare à 4000 lei, patru (4) ajutoare à 3000 lei și douăsprezece (12) ajutoare à 2000 lei, pentru tineri, cari studiază la facultățile de litere, drept, medicină, științe, și la politehnică, Academii comerciale și de Agricultură.

2. Douăsprezece (12) ajutoare de câte 1000 lei, pentru elevi de liceu din clasele superioare.

3. Șasesprezece (16) ajutoare de câte 600 lei, pentru elevi de liceu din clasele inferioare. La împărțirea acestor ajutoare vor fi preferenți consăngenii fondatorului.

II. Din fundațiunea Vancea cassa-arhidiecezană.

1. Un (1) ajutor de 3000 lei pentru tineri, cari studiază la Universități.

2. Un (1) ajutor de 2000 lei pentru tineri, cari studiază la Academii.

3. Un (1) ajutor de 1500 și trei (3) ajutoare de câte 1000 lei pentru elevi cari studiază la liceul de băieți din Blaj.

4. Opt (8) ajutoare à 600 lei pentru elevi dela școala normală de învățatori din Blaj.

5. Două (2) ajutoare à 1500 lei și două (2) ajutoare à 1000 lei pentru eșeve cari studiază la școlile secundare din Blaj, având preferință fiicele de preoți arhidiecezani.

6. Douăsprezece (12) ajutoare de câte 250 lei pentru ucenici de meserii.

III. Din fundațiunea Vancea-Alumnate.

Cinci (5) ajutoare à 1000 lei pentru elevi sau eșeve dela școlile secundare din Blaj, cari sunt alumi ai internatelor de pe lângă școlile respective.

Consăngenii fondatorului vor avea preferință la împărțirea ajutoarelor din fundațiunile „Vancea”, apoi „caeteris paribus”, filii preoșilor noștri arhidiecezani.

IV. Din fundațiunea Simeon Pop Matelu.

Două (2) ajutoare de câte 1500 lei pentru tineri, cari studiază la vre-o școală superioară (universități, academii etc.), consăngenii având preferință.

V. Din fundațiunea Ioan M. Moldovan.

Șase (6) ajutoare à 1000 lei pentru tineri cari studiază la licee, școli comerciale, academii, și universități, având preferință consăngenii fondatorului.

VI. Din fundațiunea Augustin Laday.

Trei (3) ajutoare à 1000 lei, cu preferință pentru astfel de tineri, cari se pregătesc pentru cariere: industriale, comerciale, tehnice și agronomice.

VII. Din fundațiunea I. Z. Chetlanu.

Un (1) ajutor de 1000 lei pentru elevi, cari urmează la școlile din Blaj, având preferință rudeniile fondatorului.

VIII. Din fundațiunea Ioan Muntean.

Două (2) ajutoare à 500 lei pentru elevi dela școala normală de învățatori din Blaj.

De ajutoarele date din fondurile arătate mai sus se vor putea împărți tineri români uniți cu purtare bună și progres în studii.

Concurenții vor avea să înainteze cererile către Ordinariatul arhiepiscopesc român unit din Blaj, în termenul prevăzut mai sus, adică până la 1 Martie 1937, cel mai târziu, însoțindu-le cu următoarele documente:

1. Certificat școlar (1935—36) în copie autentică.
2. Extras de botez dela preot.
3. Atestatul de paupertate al părinților.
4. Certificat de frecvență pentru anul școlar corent (1936—37). Pentru elevii dela școlile secundare arătarea notei medii dela finea semestrului încheiat, resp. certificat despre examenele făcute în semestrul prim al anului școlar 1936/37 pentru studenții dela Facultăți ori Academii.

Pentru eventuala dovedire a consăngenității cu fondatorii, se va anexa certificat dela oficiu parohial, însoțit de schema genealogică.

Blaj, din ședința consistorială ținută la 29 Ianuarie 1937.

Administrația Centrală Capitulară, Blaj

No. 29—1937.

Concurs

Cu termenul de 15 Februarie 1937 se publică concurs pentru ocuparea unui post de practicant la fermele fundaționale pendinte de Metropolia Blajului.

Practicantul va putea fi repartizat după necesitate, la oricare fermă.

La acest post pot reflecta absolvenții unei școli inferioare, ori medii, de agricultură sau horticultură. Preferință vor avea concurenții cu oare care practică în agricultură.

Cererile se vor înainta pe adresa Administrației Centrale Capitulare, însoțite fiind de următoarele acte:

1. Extras de naștere.
2. Certificatele de studii.
3. Certificate despre eventuala practică făcută după terminarea studiilor.
4. Atestat de moralitate dela preot.

Numirea este provizorie, iar definitivarea urmează după cel puțin un an, în cazul că concurentul va corespunde.

Blaj, 20 Ianuarie 1937.

(565) 3—3



Ioan Pop Ohira. Am primit banii trimiși în 12 II. 1936 dar i-am trecut pe 1934—1935.

Văd. Pop Gavrilă. S'a primit în 1933 Lei 180 cari s'au trecut pe 191, iar în 5 I. 1935 s'au primit 153 Lei din cari am trecut 90 Lei pe 1932 și 67 Lei pe 1933. Din banii trimiși în 10 XII. 1936 am trecut 83 pe 1933 și 67 Lei pe 1934. Rămâne încă de plată 383 Lei până la finele anului 1936.

Jacob Dogar. Nu vi se face nici o reduce.

Părduțiu Ilarie Aveți restanță 10 Lei pe 1936.

Nicolae Th. Cerghit. Îți trimitem foaia în condițiunile amintite.

Nicolae Dan. Rest de 50 Lei pe 1936.

Oantor Vasile. Achitat.

Luca Grigore. Așteptăm.

Ieran Ioan. Achitat până la 31 Dec. 1936. Foaia vă merge.

Of. paroh. Silvaș. Achitat.

Vicențiu Stanciu. Din 1934 n'am primit decât 150 Lei în 15. I. 1936.

Motiș Mihai. Reducere nu facem.

P. A. Cămărașu. — Am primit prin Păr. Suciu pentru Mihai Moldovan Lei 150. — și pentru Marina Teofil Lei 100.

Am primit 75 Lei: Streza Zacheu, Nemeș Vasile, Cerc. Astra Micăsasa, Dumitru Bociat, Toncean Ioan, Moise Gavril, Racoța Irimie, Herlo Ioan, Marian Teodor, Petre M. Giurgi, Ioan Torjoc, Ioan Micu, Ioan Mureșan, Augustin Popa, Turda Lucreția, Ioan Danciu, Dreghiciu Izidor, Iosif Mesaros, Pascu Nicolae, Dumitru Periš, Dr. A. Chețianu.

Am primit 150 Lei: Gheorghe Șonfălean, Of. paroh. Rupea, Lazar Vișan, Ioan Miclea, Of. paroh. Teiuș, Of. par. Zorlențiu mare, Farmacist Tit Liviu Cernea, Funar Vasile, Dumitru Bucur, Oancea Vasile, Greab Iosif, Victor Tămaș, Curat. bis. Păucioara, Romul Boilă, Palade Patriciu, Petru Gherman, Ionuș St. Bucioacă, Șofron Viorel, Petru Telecan, Ionaș Purece, Ioan Dicoi, Iosif Pop, Mărza Traian, Ioan Daraban, Aron Ciolna, Ioan Hideg, Biserica Băcia, Ionel Căpușan, Aurel Spornic, Traian Lincaciu, Ioan Moldovan, Toșca Mihai, Alex. Moldovan, Șerban Aurel, Nicolae Negruțiu, Văd. Elena Șoldea, Ludovic Lăcătuș, Sora Nicolae, Modor Ioan, Traian Șuteu, Alex. Oiar, Dumitru Pleșa, Iuliu V. Albini, Ioan Bălan, Dr. V. Andrea, Ioan Băltean, Toma Ciolac, Solomon Trif, Călean Teodor, Of. paroh. Calvaser, Nistete Ionel, Tulai Teodor, Jiman Ilisie, Socol Gedeon, Demetriu Fărcaș, Jacob Crișan, Teodor Herb, D. Cerghizan, Pânzar Nicolae, Alexă Vasile, Nicolae Briciu, Victor Cămpian, Romul Pop, Păr. Augustin, Reun. sf. Maria Turda, Soc. Agru Șemlac, Jacob Lazar, Gheorghe Urian, Gheorghe Cozma, Ioan Samson, Patriciu Pop, Of. paroh. Maieru, Ioan Bozdoc, Albu Petru, Căm. C. Agru Simand, Alex. Crișan, Muntean Aurel.

Victor Popa, Petruș Teodor, Elena Gherman, Połogea Nicolae, Suci Simion, Ioan Bătean, Victor Meșeu, Ioan Butnariu, Ariton Păculea, Iosif Mureșan, Of. paroh. Cizer, Ioan Boeriu, Ariton Popa, Teodor Rusu, Amos Popa, Nicolae Răcheriu, Vasile Radu, Fernea Ioan, Gheorghe Moldovan, Gheorghe Șinca, Gh. Spinean, Gut Tanasie, Gr. Coman, Chirilă Curta, Gh. Negru, Ianoși Tomoni, Ioan Ișpan, Iacob Nicodin, Nicolae Lupu Ioanăș, Dr. Leon Sărbu, Alex. Ferescu, Simion Bot, Petran Alexandru, David Deac, Petru Pop, Șerban Savin, Remus Brustur, Alex. Crișan, Ioan Handrea, Teodor Pănzăan.

Câte 200 Lei: Alexiu Țicla, Demeter Vasile, Bigheriu Gh., Pavel Teodor, Liviu Puia, Gh. David, Of. paroh. Șeușa, Ioan Turcu, Feșnic Zaharie, Aron Stăncel, Gav. Miron Cionca, Sighet Gheorghe, Ioan Silaghi, Mihai Crețu, Rusu Maria.

Câte 300 Lei: R. G. Ramonțian, Ioan Șerb, Ilie Fărcaș, Ioan Lie, Gheorghe Cocan, Victor Fodor, D. Lăpădat, Ioan Meșeu, Petru Dehelean, Iosif Dobra, Silvia Cordea, Ioan Linca, Ioan Pop, Matei Moldovan, Petru Topor, Nicolae Cosor, Ioan Suciu, Gh. Gavrișiu, Aurelia Boțian, Chirteș Dumitru, Ioan Cristea, Ioan Barb, Dănilă Motoc, Iosif Ciobola, Ioan Sărbu.

Alte sume: Ioan Muntean 120, Of. parohial Galoș P. 450, Naghi Teodor 250, Nicolae Paștiu 151, Ioan Rus 40, Pompelu Marica 24, Maria Bucșa 100, Teodor Lungu 151, Alex. Negrușă 600, Coman Dănilă 50, Maria Ignat 40, Nic. Mărza 160, Barb Cornel 500, Curta Traian 50, Mărza Ioan 50, Partenie Mărza 49, Gheorghe Nicoară 100, Timbuș Emil 14, Maria Palea 100, Vasile Nemeș 100, Bimbea Nicolae 250, Olimpiu Lupu 100, Păcurariu Ioan 186, Dr. Vasile Suciu 80, Petru Malin 120, Albina Sibiu 1000, Firin Nicolae 450, Gh. Pop Vasu 450, Alex. Troanca

500, Căptărean Isaie 410, Sava Mih. 156, Ariton Crișan 80, Valer Nistor 100, Victor Gergely 4800, Muntean Ioan 250, Ioan Popa 100, Ioan Scumpu 50, Iosif Păcală 50, Zaharie Crișan 50, Moldovan Toderăș 50, Albina Sibiu 500, Ioan Arcaș 125, Nașcu Bogdan 375, Tudor Mureșan 186, Partenie Ungurean 40, Șandru Rusalia 160, Nichifor Pădurean 400, Iosif D. Dăm 100, Tiberiu Ursu 475, Părduț Ilarie 180, Ioan Popescu 500, Luca Berariu 225, Ioan Aldea 700, Pr. Ștefan Medveșan 675, Viorica E. Moldovan 40, Alex. Dragoș 81, Anton Iștan 301, Ioan Mărginean 385, Dr. Eugen Bran 152, Vestemian Bloj 225, Maria Moldovan 230, Ioan Todoran 450, Paroh. st. Vasile București 187, Ion Aftenie 450.

**Corpul Portărilor Trib. Tr. Mică
Dumbrăveni**

Nr. 416—1936.

Publicație de licitație

Subsemnatul șef portărel prin aceasta publică, că în baza deciziunii Nr. G. 3401—1935 a judecătorei mixtă Blaj în favorul reclamantului Banca Unită pt. Industrie și Hip. S. A. Sighișoara repr. prin avocatul Dr. Emil Pascu din Blaj pentru incasarea creanței de 16742 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 22 Februarie 1937 orele 3 p. m. la fața locului în Cenade No. — unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară 3 vaci, 2 coșere, 1 coteș, 2 șuri și altele în valoare de 11,100 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.
Dumbrăveni, la 30 Ianuarie 1936.
(571) 1—1 Șef Portărel: FLEFLEA

**Corpul Portărilor Trib. Tr. Mică
Dumbrăveni**

Nr. 268—1936.

Publicație de licitație

Subsemnatul șef portărel prin aceasta publică, că în baza deciziunii Nr. G. 1986—1936 a judecătorei mixtă Blaj în favorul reclamantului Banca Unită pt. Ind. și Hip. Sighișoara repr. prin avocatul Dr. Emil Pascu din Blaj pentru incasarea creanței de 2713 Lei — bani și acc. se fixează termen de licitație pe ziua 19 Februarie 1937 orele 3 a. m. la fața locului în Cergăul-Mare la dom. urmărișilor No. — unde se vor vinde prin licitațiune publică judiciară 2 bivolițe, și 1 car în valoare de 3500 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.
Dumbrăveni, la 1 Februarie 1937.
(572) 1—1 Șef Portărel FLEFLEA

**Corpul Portărilor Trib. Tr. Mică —
Dumbrăveni**

Nr. 269—1936.

Publicație de licitație

Subsemnatul șef portărel prin aceasta publică, că în baza deciziunii Nr. G. 1994—1936 a judecătorei mixte Blaj, în favorul reclamantului Banca Unită pt. Ind. și Hip. Sighișoara repr. prin avocatul Dr. Emil Pascu din Blaj pentru incasarea creanței de 10808 Lei și acc. se fixează termen de licitație pe ziua de 20 Februarie 1937 orele 3 p. m. la fața locului în Cergăul-Mic Nr. c. 16 unde se vor vinde prin licitație publică judiciară 2 vaci, 1 coșeriu, 1 șură și 1 șopron în valoare de 6500 Lei.

În caz de nevoie și sub prețul de estimare.
Dumbrăveni, la 1 Februarie 1937.
(573) 1—1 Șef Portărel FLEFLEA

De vânzare

Vând urgent fân bun situat comunele Lupu și Veza. A se adresa: E. URZICA Str. Reg. Ferd. No. 8. BLAJ.
(569) 1-1

Iubiți cetitori!

Nu uitați să trimiteți prețul abonamentului la foaie!

**A apărut noua edițiune a
LITURGHIERULUI**

Crudo 250 Lei
Legat întreg în pânză, aurit 340 „
LIBRARIA SEMINARULUI — BLAJ

Citiți și răspândiți
„UNIREA POPORULUI“

LOTERIA DE STAT

La 15 Februarie 1937

va avea loc

TRAGEREA FINALĂ

a Loteriei a 12-a

Se împart jucătorilor:

44.623 câștiguri în valoare de 289 milioane

REINOIȚI LOZUL!

Cumpărați lozuri subdivizionare de:

Lei 250

sau

Lei 450

A apărut!

A apărut!

Calendarul dela Blaj pe 1937

care cuprinde, pe lângă toate celea ce se cer dela un calendar, și nelipsitul *Indreptar bisericesc* pentru cantori și preoți, cu tipicul tuturor duminecilor și sărbătorilor de peste an.

Apoi o bogată parte pentru „*învățatură și petrecere*“ cu îndemnuri creștinești, sfaturi folositoare la toate trebuințele, povestiri, poezii, glume și numeroase chipuri din țară și din toată lumea.

Mai ieftin ca totdeauna!

În acest an, plin de necazuri și de poveri, am ținut seamă de lipsa de bani a cetitorilor și am stabilit prețul calendarului popular, la **12 Lei exemplarul**. Cine-l cere prin poștă va mai trimite doi Lei pentru spese. Și omul cel mai necăjit poate rupe dela necazurile sale un preț așa de neînsemnat. Calendarul anului acesta e cu mult mai bogat decât în alți ani, și cu mai multe chipuri.

Pe așteptare, nu putem trimite calendare!

Cine dorește să aibă calendar frumos și ieftin, să ceară dela **Redacția și Administrația „Unirea Poporului“**, Calendarul dela Blaj, care-i prietenul cel mai bun al fiecărui creștin.